

1. ПОЈАЊЕ

(На глас број 210.)

mf

1. { А - ли - лу - ја, Бо - гу пој - те!
У све - ти - њи Ње - га хвал' - те,

mf

Псал-тир, хар - фу ви уз - ми - те, Сла
На сла - ву Го - спо - ду пој - те, Из -

ви - те Га по - бож - ни!
ва - ших ср - ца слож - ни! } Хва -

p

ли те Га, У - дру - же - на, Сва скуп -

шти - на, Пе - сму но - ву шаљ - те

пре - сто - лу Ње - го - ву.

2. Њега прославља неба вис.
Море и зрак, и земље низ,
И што на земљи живи;
Месеца сјај и сунца жар
Хвалу Му носи на олтар,
Све се то Њему диви.

Светлост, Милост, Свуд Он дели; Свет тај цели
Ког гледамо, Тек од Њега живи само.

3. Чеда Сионска Њег' хвал'те!
Њег'вој се слави радујте,
У скупштини Га слав'те,
Узмите трубе, гласите,

Реч Бож'ју свуда јављајте,
Његову славу траж'те.
Реч Му трчи У јаснини и истини,
Побеђује, Лаж Сотоне уништује.

4. Дух Бож'ји ради славом тим,
Победа ћ' наша синут' с' Њим,
Даница већ се јавља:
Све јој се већма шири сјај,
А сотониној влади крај
Од свуд се веће справља.

Сјај Њен светли У срцима, С' виделима
Благодати, А на правој вере стази.

5. Па дух тај јеком јечи сад,
И Давидове харфе склад
Одзива с' тој милини;
Том се весели сваки жив,
Дух над нам' лебди Милостив,
Срце нам харфом чини.

Мили, Славни, Лепи њежни То су гласи:
Браћо рад'те! И победну песму појте!